



REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

PRIŠTINA, 14 DECEMBAR 2010
BR.REF.: RK 45/10

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

Slučaju br. KI 67/09

**Podnosilac zahteva
Idriz Ratkoceri**

OCENA USTAVNOSTI

**Presude Opštinskog suda u Prištini, P. 1216/2004,
od 3. februara 2006. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVA

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Idriz Ratkoceri iz Obilića.

Sporna odluka

2. Odluka koju osporava podnosilac zahteva je Presuda Opštinskog suda u Prištini, br. P.1216/2004, od 3. februara 2006. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva traži da Sud oceni ustavnost Presude Opštinskog suda u Prištini, br. P.1216/2004, od 3. februara 2006. god. Osim te presude, podnosilac zahteva upućuje i na sledeće presude:
 - a. Presuda Okružnog suda u Prištini br. Ap.203/06, od 8. maja 2007. godine;
 - b. Presuda Vrhovnog suda Pkl.br.56/07, od 20. oktobra 2008. godine; i
 - c. Presuda Vrhovnog suda Pkl.br.106/2009, od 23. aprila 2010. godine.

Pravni osnov

4. Član 113. stav 7. Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: „Ustav“), član 20. Zakona (br. 03/L-121) o Ustavnom sudu Republike Kosova, od 16. decembra 2009. godine (u daljem tekstu: „Zakon“) i član 54. stav b Poslovnika Ustavnog suda Republike Kosova (u daljem tekstu: „Poslovnik“).

Postupci pred Sudom

5. Podnosilac zahteva je 3. decembra 2009. god. podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosova (u daljem tekstu: „Sud“).
6. Vrhovni sud je obavešten o zahtevu 16. marta 2010. god., ali do sada nije izneo komentare.
7. 14. decembra 2010. god., posle razmatranja izveštaja od sudije izvestioca Ivana Čukalovića, Komisija za razmatranje, u sastavu: sudija Robert Carolan (predsedavajući), zamenik predsednika Kadri Kryeziu i sudija Iliriana Islami, preporučili su to celokupnom sastavu suda.

Kratak pregled činjenica

8. Opštinski sud u Prištini je 3. februara 2006. godine, u svojoj Presudi P.br. 1216/2004, osudio podnosioca zahteva na jednu godinu i 6 meseci kazne zatvora zbog nezakonitog izvođenja građevinskih radova, kako predviđa član 294. stav 1. Privremenog krivičnog zakona Kosova (u daljem tekstu: „PKZK“), u vezi sa članom 23. PKZK, i naložio je podnosiocu zahteva da isplati nadoknadu u iznosu od 103.459,62 nemačkih maraka (52.898,06 evra).
9. Opštinski sud je presudio da je podnosilac zahteva, 11. juna 2001. godine, zajedno sa svojim sinom, ugrozio život i telo trećeg lica time što je rekonstruisao objekat u Obiliću bez dozvole, uzrokujući veliku štetu na imovini tog lica.
10. Podnosilac zahteva je na presudu Opštinskog suda uložio žalbu Okružnom sudu u Prištini, tvrdeći da je došlo do grubog kršenja odredaba krivičnog postupka, pogrešne ocene činjeničnog stanja, kao i do kršenja PKZK. Takođe, on je osporavao odluku suda u pogledu štete koja je uzrokovana i isplate nadoknade. Okružni sud je 8. maja 2005. god. proglasio žalbu neosnovanom i potvrdio presudu Opštinskog suda u Prištini.
11. Podnosilac zahteva je na tu presudu uložio žalbu Vrhovnom sudu, koji je 20. oktobra 2008. god. proglasio žalbu neosnovanom i podržao presude nižih sudova.

12. Državni tužilac je 23. septembra 2009. god. podneo zahtev Vrhovnom sudu za zaštitu zakonitosti protiv odluke Okružnog suda u Prištini, uz tvrdnju da dispozitivi presude nisu jasni i da su u suprotnosti sa činjenicama predmeta.
13. Vrhovni sud je 23. aprila 2010. god. kao neosnovan odbacio zahtev za zaštitu zakonitosti, koji je podneo državni tužilac.

Navodi podnosioca zahteva

14. Podnosilac zahteva tvrdi da su odluke redovnih sudova nezakonite iz sledećih razloga:
 - a. On nema nikakve veze sa rekonstrukcijom objekta, koji je predmet krivičnog postupka, jer on živi u svojoj kući u ulici Meto Bajraktari br. 20 u Obiliću, još od 1965. godine, dok njegov sin živi u ulici Hasan u Prištini.
 - b. Njegov sin je imao građevinsku dozvolu (Građevinska dozvola br. 04-351-519, od 31. maja 2002. godine).
 - c. Rekonstrukcija objekta nije ugrozila objekat trećeg lica.
15. Samim tim, podnosilac zahteva tvrdi da je osuđen na kaznu zatvora za krivično delo koje nije počinio i da su njegova ustavna prava prekršena.
16. Podnosilac zahteva ne navodi koji članovi Ustava su navodno prekršeni u njegovom slučaju.

Ocena prihvatljivosti zahteva

17. Da bi mogao da presudi po zahtevu podnosioca, Sud prvo mora da ispita da li je podnosilac ispunio uslove prihvatljivosti predviđene Ustavom, kao i Zakonom i Poslovníkom.
18. Kao jedan od uslova, podnosilac zahteva mora da dokaže da je podneo zahtev u roku od 4 meseca, kako je predviđeno članom 49. Zakona. Međutim, iz podnesaka podnosioca zahteva proizilazi da je konačna sudska odluka koja je doneta u njegovom predmetu, presuda Vrhovnog suda od 20. oktobra 2008. godine, koja mu je uručena 13. novembra 2008. godine, dok je svoj zahtev Ustavnom sudu podneo tek 3. decembra 2009. godine, odnosno nakon što su istekla 4 meseca od stupanja na snagu Zakona (vidi član 56. Zakona).
19. Iako je tačno da je 23. aprila 2010. god. Vrhovni sud odlučio po zahtevu za zaštitu zakonitosti, koji je podneo državni tužilac – a koji nije strana u postupku – dan 23. septembar 2009. god. se ne može uzeti u obzir prilikom računanja roka od 4 meseca u pogledu sudskih postupaka po predmetu podnosioca zahteva (vidi: *mutatis mutandis*, Brumarescu protiv Rumunije, Zahtev 28342/95, Presuda od 28. oktobra 1999. godine, stav 62).
20. Pod takvim okolnostima, ne može se smatrati da je podnosilac zahteva ispunio uslove iz člana 49. Zakona.
21. Takođe, Sud se poziva na član 48. Zakona, koji predviđa sledeće:
„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi koja prava i slobode su mu povređene i koji konkretan akt javnog organa podnosilac želi da ospori.“

22. Prema Ustavu, Ustavni sud nije sud četvrte instance, kada razmatra odluke koje donose redovni sudovi. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relevantna pravila kako proceduralnog tako i materijalnog prava (vidi, mutatis mutandis, García Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28., Evropski sud za ljudska prava [ECHR] 1999-I).
23. Ustavni sud može samo da razmotri da li su dokazi predstavljeni na takav način, i da li su postupci uopšte, gledano u celini, vođeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi, između ostalih organa, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava u predmetu Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, Zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. godine).
24. Podnosilac zahteva nije predočio nijedan dokaz koji bi ukazao na kršenje njegovih prava iz Ustava (vidi Vanek protiv Republike Slovačke, Odluka ECHR-a o prihvatljivosti Zahteva br. 53363/99 od 31. maja 2005. godine), kako je predviđeno članom 113. stavom 7. Ustava i članom 48. Zakona.
25. Proizilazi da je zahtev očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, shodno članu 113.7. Ustava, 48. Zakona i članu 54. stavu b Poslovnika, na zasedanju održanom 14. decembra 2010. god. jednoglasno donosi:

ODLUKU

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv.
- II. Ova odluka se dostavlja strankama i objavljuje se u Službenom listu, u skladu sa članom 20. stavom 4. Zakona.
- III. Odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović, s.r.



Predsednik Ustavnog suda

Prof. Dr. Enver Hasani, s.r.